

Ο Προφήτης Οβδιού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Για τον προφήτη Οβδιού και το βίο του δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τίποτα. Από το φερώνυμο βιβλίο παρέχονται πληροφορίες μόνο για το όνομά του. Άγνωστος παραμένει και ο τρόπος κλήσεώς του στο προφητικό αξίωμα. Το όνομά του απαντά και ως Αβδιού, Οβδίας, Αβαδίας κλπ. και στη Βουλγάτα Abdias, όνομα συνηθισμένο για την Παλαιά Διαθήκη.

Ραββινικές παραδόσεις, που δεν ανταποκρίνονται στην ιστορική πραγματικότητα, ταυτίζουν τον προφήτη Οβδιού με τον προσήλυτο Εδωμίτη Οβδιού που μνημονεύεται στο Γ' Βασ. 18,3-4 ως επιστάτης του οίκου του βασιλιά Αχαάβ, ως δούλος του Γιαχβέ και ως προστάτης ομάδας προφητών που φόνευε η βασίλισσα Ιεζάβελ.

Ο προφήτης Οβδιού καταφέρεται εναντίον των Εδωμιτών (Οβ. 1,6-16), οι οποίοι συνεργάστηκαν με τους Βαβυλώνιους καταστρέφοντας την Ιερουσαλήμ το 587 π.Χ. Οι Εδωμίτες κατά τον Θεοδώρητο Κύρου ονομάστηκαν έτσι επειδή, είχαν ως γενάρχη τους τον Ησαύ, που ονομάστηκε Εδώμ σύμφωνα με το Γεν. 25,30-33, και λόγω της μνησικακίας που αφενός κληρονόμησαν από τον προπάτορά τους που διαπληκτιζόταν στη μήτρα της μητέρας του με τον αδελφό του Ιακώβ για τα πρωτοτόκια, αφετέρου λόγω του μίσους που έτρεφαν εναντίον των απογόνων του Ιακώβ.

Το βιβλίο του Οβδιού, το μικρότερο βιβλίο σε ολόκληρη την Παλαιά Διαθήκη, αποτελείται από ένα και μόνο κεφάλαιο και μπορεί να διαιρεθεί σε δυο τμήματα: α) προφητείες και απειλητικοί λόγοι κατά της Εδώμ και β) η κρίση των εθνών και η αποκατάσταση της Σιών. Το βιβλίο στον Ιουδαϊκό κανόνα βρίσκεται στην τέταρτη θέση μεταξύ των μεταγενεστέρων προφητών, ενώ στον Αλεξανδρινό στην πέμπτη θέση μεταξύ των ελασσόνων (μικρών) προφητών.

Λόγω του περιεχομένου και του απειλητικού ύφους εναντίον των Εδωμιτών, η προφητεία του Οβδιού μπορεί να ενταχθεί στο φιλολογικό είδος της “προφητείας κατά των εθνών”, είδος μη καινοφανές για την Παλαιά Διαθήκη. Η προφητεία του Οβδιού χαρακτηρίζεται από μια λογοτεχνική επιδεξιότητα, περιέχει ποιητικά τεχνάσματα, με εικόνες και προφητικές ειρωνείες με έντονο περιεχόμενο τόσο

εναντίον της Εδώμ όσο και εναντίον όλων των αλαζονικών εθνών.

Ως συγγραφέας του βιβλίου του Οβδιού θεωρείται ο ίδιος ο προφήτης, ο οποίος σύμφωνα με τις ενδείξεις του κειμένου φαίνεται να είναι αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας των γεγονότων που συνέβησαν και περιγράφει και ενδεχομένως το κείμενο του βιβλίου να συντάχθηκε αμέσως μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ δηλ. το 587 π.Χ.

Η διδασκαλία και το μήνυμα του προφήτου συνδέονται άμεσα με τα ιστορικά γεγονότα του βιβλίου του. Εστιάζεται στην έννοια της δικαιοσύνης του Θεού, ο οποίος εικονίζεται ως θεμελιωτής και επιτηρητής της ηθικής τάξης στον κόσμο όπου θα αποδώσει δικαιοσύνη τιμωρώντας τους Εδωμίτες που επιτέθηκαν εναντίον του λαού Του και θα αποκαταστήσει τον ισραηλιτικό λαό κατά την «*Ημέρα του Κυρίου*».

Η μνήμη του τιμάται την 19^η Νοεμβρίου.